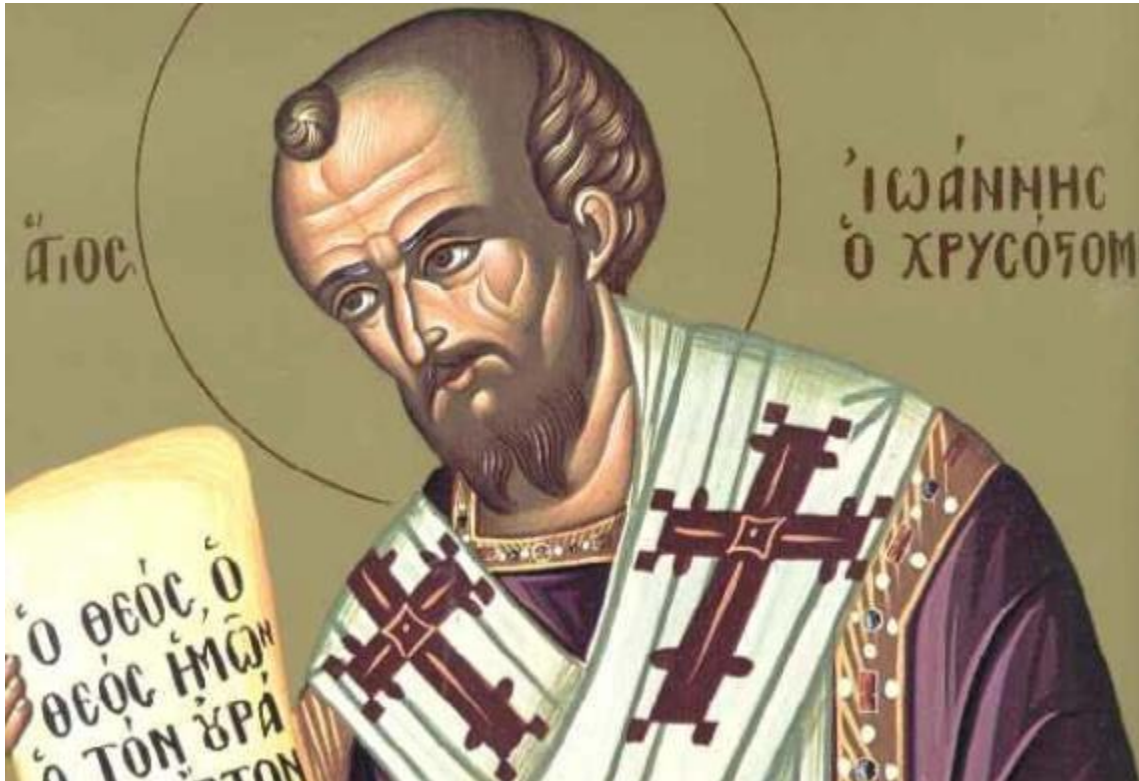

Η χριστιανική αγάπη.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Ο Κύριος είπε: «Όπου είναι συναγμένοι δύο ή τρεις στο όνομά μου, εκεί είμαι κι εγώ ανάμεσά τους» (Ματθ. 18:20). Όστε, λοιπόν, δεν βρίσκονται δύο-τρεις ενωμένοι στο όνομά Του; Βρίσκονται, αλλά σπάνια. Άλλωστε δεν μιλάει για μια απλή τοπική σύναξη και ένωση ανθρώπων. Δεν ζητάει μόνο αυτό.

Θέλει, μαζί με την ένωση, να υπάρχουν στους συναγμένους και οι άλλες αρετές. Μ' αυτά τα λόγια, δηλαδή, θέλει να πει: «Αν κάποιος θα έχει Εμένα σαν βάση και προϋπόθεση της αγάπης του στον πλησίον, και μαζί μ' αυτήν την αγάπη έχει και τις άλλες αρετές, τότε θα είμαι μαζί του».

Τώρα, όμως οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν άλλα κίνητρα. Δεν βασίζονται στον Χριστό την αγάπη τους. Ο ένας αγαπάει κάποιον, γιατί κι εκείνος του δείχνει αγάπη· ο άλλος αγαπάει εκείνον που τον τίμησε· και ο άλλος αγαπάει εκείνον που του φάνηκε χρήσιμος σε μια υπόθεσή του.

Είναι δύσκολο να βρεις κάποιον που ν' αγαπάει τον πλησίον μόνο για χάρη του Χριστού, γιατί σύνδεσμος των ανθρώπων είναι συνήθως τα υλικά συμφέροντα. Μια αγάπη, όμως, με τέτοια ελατήρια, είναι χλιαρή και

πρόσκαιρη. Με το παραμικρό πρόβλημα – υβριστικό λόγο, χρηματική ζημιά, ζήλεια, φιλοδοξία ή κάτι άλλο παρόμοιο – η αγάπη αυτή, που δεν έχει θεμέλιο πνευματικό, διαλύεται.

Απεναντίας, η αγάπη που έχει αιτία και θεμέλιο τον Χριστό, είναι σταθερή και ακατάλυτη. Τίποτα δεν μπορεί να τη διαλύσει, ούτε συκοφαντίες, ούτε κίνδυνοι, ούτε και απειλή θανάτου ακόμα.

Εκείνος που έχει τη χριστιανική αγάπη, όσα δυσάρεστα κι αν πάθει από έναν άνθρωπο, δεν παύει να τον αγαπάει· γιατί δεν επηρεάζεται από τα όποια παθήματά του, αλλά εμπνέεται από την Αγάπη, τον Χριστό. Γι' αυτό και η χριστιανική αγάπη, όπως έλεγε ο Παύλος, ποτέ δεν ξεπέφτει.

Και τι μπορείς, αλήθεια, να επικαλεστείς ως αιτία, για να πάψεις ν' αγαπάς τον συνάνθρωπό σου; Το ότι, ενώ εσύ τον τιμούσες, αυτός σ' έβρισε; Ή το ότι, ενώ εσύ τον ευεργέτησες, αυτός θέλησε να σε βλάψει;

Μα αν τον αγαπάς για τον Χριστό, αυτές οι αιτίες θα σε κάνουν όχι να τον μισήσεις, αλλά να τον αγαπήσεις περισσότερο. Γιατί όλα όσα καταργούν τη συνηθισμένη συμφεροντολογική αγάπη, δυναμώνουν τη χριστιανική αγάπη.

Πώς; Πρώτον, επειδή όποιος σου φέρεται εχθρικά, σου εξασφαλίζει αμοιβή από τον Θεό· και δεύτερον, επειδή αυτός, ως πνευματικά άρρωστος, χρειάζεται τη συμπάθεια και τη συμπαράστασή σου.

Έτσι, λοιπόν, όποιος έχει αληθινή αγάπη, εξακολουθεί ν' αγαπάει τον πλησίον, είτε αυτός τον μισεί, είτε τον βρίζει, είτε τον απειλεί, με την ικανοποίηση ότι αγαπάει για τον Χριστό, αλλά και μιμείται τον Χριστό, που τέτοια αγάπη έδειξε στους εχθρούς Του. Όχι μόνο θυσιάστηκε για κείνους που Τον μίσησαν και Τον σταύρωσαν, μα και παρακαλούσε τον Πατέρα Του να τους συγχωρέσει: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν» (Λουκ. 23:34).

Η αγάπη, επίσης, δεν ξέρει τι θα πει συμφέρον. Γι' αυτό ο Παύλος μας συμβουλεύει: «Κανείς να μην επιδιώκει ό,τι βολεύει τον ίδιο, αλλά ό,τι βοηθάει τον άλλον» (Α' Κορ. 10:24). Μα ούτε και ζήλεια γνωρίζει η αγάπη, γιατί όποιος αγαπάει αληθινά, θεωρεί τα καλά του πλησίον σαν δικά του.

Έτσι η αγάπη σιγά-σιγά μεταβάλλει τον άνθρωπο σε άγγελο. Αφού τον απαλλάξει από τον θυμό, τον φθόνο και κάθε άλλο τυραννικό πάθος, τον

βγάζει από την ανθρώπινη φυσική κατάσταση και τον εισάγει στην κατάσταση της αγγελικής απάθειας.

Από το βιβλίο: ΘΕΜΑΤΑ ΖΩΗΣ Α΄. Από τις Ομιλίες του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Έκδοση τέταρτη. Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2013, σελ. 156.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>